

РЕШЕНИЕ

№ 140

гр. Б., 06.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Б. в публично заседание на осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ДАНИЕЛА Й. ИГНАТОВА

при участието на секретаря ИЛИЯНА Н. НЕЙКОВА
като разгледа докладваното от ДАНИЕЛА Й. ИГНАТОВА Гражданско дело
№ 20213210100559 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба от ЗАД „Армеец“ АД, с ЕИК № ***, със седалище и адрес на управление гр. С., ***, представлявано съвместно от изпълнителния директор М. П. И. и изп.директор В. П. К. - М., чрез юрисконсулт Н. Д. К., против Община Б., ЕИК ***, с адрес: гр.Б., ***, за признаване за установено, че Община-Б. дължи на ЗАД „Армеец“ АД, сумата от 2175,03 лева, представляваща регресна претенция по чл. 410, ал.1 от КЗ, изплатена по щета № ***, ведно със законната лихва, върху главницата, считано от датата на подаване на Заявление за издаване на Заповед за изпълнение до окончателното изплащане на вземането, мораторна лихва в размер на 662,83 лева за периода от 10.06.2018г. до 10.06.2021г.

Претендират се съдебно – деловодни разноски и адвокатско Възнаграждение.

Ищецът твърди, че на 06.07.2016 г, около 12,30 ч. в гр. Б. –местност „Т.“, до бариерата в посока към санаториума, на път № 90017 е настъпило ПТП, при което лек автомобил Хонда CR – V с ДК № ***, собственост на „****“ ЕООД, който попада в необезопасени и несигнализирани препятствия на пътното платно – дупки и други неравности по пътя, както и бетонни блокчета, губи контрол над автомобила и се удря в тях.

Причина за настъпването на произшествието е наличието на несигнализирани препятствия на уличното платно и шофирането с несъобразена скорост на водача на описаното МПС.

Ищецът намира, че ответникът като собственик на пътното платно, носи обезпечително-гаранционна отговорност по чл. 49 от ЗЗД като възложител, на вредите, причинени виновно от съответните физически лица при и по повод на изпълнение на възложената им работа, чрез бездействие – незапълване на дупки на пътя с асфалт, забавяне при отстраняване на препятствия и обезопасяване чрез пътни и предупредителни табели – пътни знаци.

Ищецът изплатил дължимото обезщетение на причинените щети на пострадалия, поради което и на основание чл. 410 от КЗ заявява, че встъпва в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски и отправил регресна покана до ответника за плащане, което същият не сторил.

Това го мотивирало да подаде заявление за издаване на заповед за изпълнение.

Било образувано ч.гр.д. №333/2021 г. по описа на Районен съд-Б., което приключило с положителен за ищеца съдебен акт.

В срока по чл. 414, ал. 2 от ГПК, длъжникът възразил, че не дължи изпълнение по издадената заповед за изпълнение.

Изложеното мотивирало ищеца да предяви настоящите обективно съединени иски след указание на съда.

В срока по чл. 131 от ГПК, в деловодството на съда постъпи писмен отговор от ответника по делото, с който оспорва исковите като неоснователни.

Оспорва твърдението, че ПТП е настъпило по път, улица, алея – общинска собственост.

Прави възражение за липса на съпричиняване, изтекла погасителна давност; че заплатеното застрахователно обезщетение е недължимо изплатено, вкл. и в „изключени рискове“ по отношение на заплатената джанта; оспорва дължимостта на заплатените ликвидационни разноски; прави възражение за поделение на разноските при съпричиняване на щетите.

Ответника претендира и за направените по делото юрисконсултски разноски, както и разноски в размер на 100 лв. внесен депозит за вещо лице.

Прави възражение за прекомерност на претендираните от ищеца разноски по делото.

Предявените обективно съединени иски са с правно основание чл. 422 от ГПК във вр. с чл. 410, ал. 1, т. 2 от КЗ във вр. с чл. 49 от ЗЗД.

Съдът, като взе предвид становищата и доводите на страните и събраните по делото доказателства, достигна до следните фактически и правни изводи:

По делото е представена полица № *** материализираща и удостоверяваща възникването на застрахователното правоотношение между ЗАД "Армеец" и „Интекс-Р“ ЕООД с ЕИК***, със седалище и адрес на управление гр. С., *** - собственик на МПС марка Хонда CR-V с рег. № ***, по комбинирана застраховка "Каско на МПС" и „Злополука“ за срок от 12 /дванадесет/ месеца и обвързваща страните за периода от 26.04.2016 г. до 25.04.2017г.

Съгласно регистрационен талон МПС марка Хонда CR-V с рег. № ***, е регистрирано в КАТ, със собственик „Интекс-Р“ ЕООД с ЕИК***, със седалище и адрес на управление гр. С., ***.

Водач на автомобила е бил Р. Я., притежаващ СУМПС №***. от МВР-С..

По делото няма данни към дата 06.7.2016г. СУМПС да е било отнето.

МПС марка Хонда CR-V с рег. № *** е преминало успешно технически преглед, видно от удостоверение за техническа изправност на ППС от 03.07.2016 година.

Застрахователно дружество ищец е регистрирано в търговския регистър с предмет на дейност "Застраховане", като извършва и застраховки "Каско на МПС", служебна справка в ТР.

На 06.07.2016г. около 12,30ч. водача на автомобила Я. в местността Т., край гр. Б., собственост на дружеството „Интекс-Р“ ЕООД, в близост до бариерата в посока към Санаториума, на път №90017 попада в необезопасен и несигнализирано препятствие на пътното платно а именно дупки и други неравности по пътя, както и поставени бетонни блокчета, губи контрол над управлението на автомобила и се удря в последните. В следствие на това възникнала вреда по предна броня, ляв фар, решетка халогени, джанта, видно от посоченото в уведомление-декларация за щета по застраховка Каско на МПС от 07.07.2016г.

Щетите нанесени на МПС са подробно описани в опис на претенция № ***/07.07.2016г.

В уведомлението-декларация за щета от 07.07.2016г. водача на автомобила е посочила, като начин на обезщетяване-в сервиз посочен от ЗАД Армеец.

Мястото на произшествието е било посетено от служители на РУ на МВР-Б., като е бил съставен протокол за ПТП №1535099/06.07.2016Г. Към протокола за ПТП е направен и снимков матиран приложен в кориците на делото. От протокола за ПТП е видно, че при настъпилото ПТП по автомобила са установени повреди както следва: по преден капак, предна броня, халогени, ляв фар, дясна джанта и гума по декоративна решетка на автомобила.

От доклад по щета №*** по предложение за ликвидация от доверен сервиз и по експертна оценка на ЗАД Армеец сумата общо в размер на 3947,26 лева.

Видно от експертиза по претенция №***/07.07.2016г. стойността на извършеният ремонт е в размер на 3947,26 лева. Стойността определена в експертизата намира основанието си от издадени фактури, приложени в кориците на делото.

Вложените части и материали, калкулиран е и труд за извършения ремонт на лекия автомобил възлизат в размер на 3947,26 лева.

ЗАД „Армеец“ е изплатило обезщетение за възстановяване на увредения автомобил видно от платежно нареждане № П8798984/12.12.2016 г. и платежно нареждане № П8774391/16.11.2016 г. посочените платежни нареждания са приложени в кориците на делото.

Дружеството е приело, че има съвина в причиняването на вредите от произшествието, поради което претендират сума от 50% или сумата в размер на 1973,63 лева.

Претендират и разходи за пътна помощ които възлизат в размер на 191,40 лева, съгласно издадена фактура, също приложена в кориците на

делото или общият размер на претенцията е 2175,03 лева.

Дружеството претендира и 10,00 лева за извършени ликвидационни разноски по претенцията.

С регресна покана изх. № 160-253 от 10.01.2017г. по щета на ЗАД Армеец №*** е отправило искане до Община -Б. за заплащане на застрахователното обезщетение в общ размер на 2175,03 лева. Поканата е връчена на Община-Б., на 13.01.2017, видно от известие за доставяне.

В регресната покана е посочено, че сумата от претендираните 2175,03 лева вкл.50% от изплатеното обезщетение, поради наличие на съвиновно причиняване на вредите от произшествието, както и разходите за пътна помощ и ликвидационни разноски по щетата за сметка на ЗАД Армеец.

В кориците на делото няма приложен отговор от Община-Б., поради което и съдът приема, че такъв по изпратената им регресна покана не е направен.

По делото е допусната и приета като доказателство съдебно-автотехническа експертиза.

Вещото лице установява, че на 06.07.2016г. около 12,30ч. по път №90017, в посока гр.Б. към местност Т. се е движел л.а. л.а. "Хонда" с рег. № *** управляван от Р. Я.. Пътната настилка е била асфалтова, суха. Произшествието е станало през светлата част на денонощието при ясно време и добра метеорологична видимост. Движението в района на произшествието се е регулирало според правилата за движение по пътищата. Непосредствено преди произшествието лекият автомобил Хонда се е движел със скорост от 40-50 км/ч. според водача му.

След отклоняването в дясно от пътя гр.Б.-с.Топола и непосредствено преди достигането до бариерата намираща се на входа на местността Т. в посока Санаториума, лекият автомобил Хонда преминава през неравност на платното за движение изразяваща се в пропадане която съгласно данните съдържащи се в материалите по делото е била с дълбочина около 0,10м-0,15м. с диаметър около 0,60м. и бетонни блокчета.

В резултат на това водача губи контрол над управлението на автомобила и последният се отклонява в дясно, като напуска платното за движение и преминава през подхода към рибарското селище и след това върху десния банкет, който е бил затревен и с налична ниска растителност по него.

В резултат на това са повредени детайли намиращи се в предната част на лекия автомобил.

Установените повреди по предната част на лекият автомобил Хонда е технически възможно да настъпят с посоченият по горе механизъм на ПТП и са в причинно-следствена връзка с ПТП.

Вещото лице изчислява, че вредите нанесени по л.а. от ПТП станало на 06.07.2016г. са на стойност 3954,46 лева по средни пазарни цени към датата на събитието.

По отношение на размера на разходите направени от страна на застрахователя ЗАД "ДЖЕНЕРАЛИ ЗАСТРАХОВАНЕ" ЕАД за определяне на

застрахователното обезщетение и за приключване на преписката по щетата /т. н. ликвидационни разходи/, претендираната сума от 10 лева е в рамките на обичайната такава за този вид дейност.

В.л. посочва, че описаният механизъм на настъпване на щетите съвпада с описаното състояние на настилка/терена, описан в материалите по делото, към датата на настъпване на ПТП - 06.07.2016 г. Към датата на изготвяне на АТЕ пътната настилка е асфалтова, запазена, без неравности и повреди по нея, както и вещото лице не е установил препятствия, поради което и механизма на настъпване на ПТП станало на 06.07.2016 г. не съответства на състоянието на пътната настилка на мястото където е станало произшествието към настоящият момент/към датата на изготвяне на АТЕ/.

Съдът кредитира заключението на АТЕ по реда на чл. 202 от ГПК, като обективно и компетентно изготвено и неоспорено от страните.

Съдът намира, че не са налице основания да не се даде вяра на заключението на вещото лице по АТЕ.

По делото са събрани гласни доказателства, чрез изслушване на свидетеля И. К.-мл. автоконтрольор при РУ на МВР-Б., посетил мястото на произшествието след настъпването му. В показанията си дадени в с.з от 23.05.2022 г. свидетелят посочва, че мястото на произшествието е станало в Балчишка територия, след кръстовището за Т. към СБА, пред бариерата. Посочва, че в полицейското управление имат скица с номерата на всички пътища а всеки мл. автоконтрольор в куфара си има тази скица. Посочва, че в непосредствена близост до ПТП на около 5-6 м. където автомобила е бил спрял е имало дупка, която била с дълбочина 10-15 см. и с диаметър около 60 см. Посочва, че гумата на джипа е била гръмнала а самата дупка била необезопасена.

Съдът намира, че не са налице основания да не се даде вяра на показанията на свидетеля. Показанията му съпоставени с писмените доказателства изцяло кореспондират с настъпилите вреди по автомобила и причините довели до това.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира за установено от правна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 410, ал. 1, т. 2 от КЗ, с плащането на застрахователното обезщетение, застрахователят встъпва в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне срещу възложителя за възложената от него на трето лице работа, при или по повод на която са възникнали вреди по чл. 49 от ЗЗД.

За да бъде уважен регресният иск на застрахователя, суброгирал се в правата на застрахования, са необходими няколко кумулативни предпоставки: 1) застрахователно правоотношение по договор за имуществена застраховка; 2) в изпълнение на този договор застрахователят да е изплатил на застрахования застрахователно обезщетение; 3) възникване на отговорност на прекия причинител на вредите по чл. 45 от ЗЗД, които следва да бъдат установени в процеса: деяние, вреда, противоправност, причинна връзка и вина.

Безспорно се установи по делото, че в случая са налице посочените предпоставки – наличие на застрахователен договор и изплащане на застрахователното обезщетение в размер на исковата претенция. По отношение на третата предпоставка: отговорността на Община Б. се обосновава от ищеца с обстоятелството, че с бездействието си, ответникът е станал причина за възникване на вредоносния резултат – причиненото увреждане на застрахования автомобил.

Съгласно разпоредбите на чл. 2, ал. 1, т. 1 от ЗОС вр. чл. 3, ал. 3, вр. чл.8, ал. 3 от Закона за Пътищата общинските пътища са публична общинска собственост.

Според нормата на чл. 31 от ЗП, изграждането, ремонтът и поддържането на общинските пътища се осъществяват от общините. Безспорно е, че мястото, където е настъпило произшествието -намиращо се на пътя свързващ път 90017/пътя от Б. към с.Топола/ с местност Т.,като неравностите и бетонните блокчета са се намирали на разстояние около 32м-35м.преди табелата избрана за ориентир е собственост на Община Б..

АТЕ,приложените в кориците на делото-заповед №РД-02-15-210/29.11.2019г. на МРРБ,за одобряване на ОУП НА Община-Б. съгласно приложеният към него транспортна инфраструктура от съществуващата пътна мрежа-Републиканска пътна мрежа ,на територията на Община-Б. вкл. и Общинската пътна мрежа,справката от ОПУ-Добрич,изготвеният протокол на ПТП ,от св.К.,схемата към протокола от ПТП от 06.07.2016г. красноречиво говорят,че процесният участък от пътя се стопанисва от Община-Б..

Тоест, Община Б. като собственик на участъка от пътя е следвало да осигури обезопасяването на същата, като осъществява дейностите по изграждането, ремонта и поддържането, в това число и отстраняване на неравностите по пътя.

Въпросният участък от пътя е собственост на Община-Б.,съгласно §7,ал.1,т.4 от ЗМСМА, във вр.с чл.2,ал.1,т.2 от ЗОБС, Община-Б., съгласно чл.11,ал.1 от ЗОБС, следва да го управлява с грижата на добър стопанин,като е налице, обективна невъзможност за обезопасяване на пътя/улицата.

Чл.167,ал.1 от ЗДвП вменява задължение за поддръжка на пътя в изправно състояние,съответно да се сигнализируют незабавно препятствията по него.Поради което наличието на необозопасена неравност на пътното платно,явяваща се причина за ПТП е резултат от бездействието на длъжностни лица при Община-Б.,на които последната е възложила изпълнението на очертаните по-горе задължения,поради което община-Б. отговаря спрямо увреденото лице на осн.чл.49 от ЗЗД.

Според § 6, т. 37 от ЗДвП, "Препятствие на пътя" е нарушаване целостта на пътното покритие, както и предмети, вещества или други подобни, които се намират на пътя и създават опасност за движението. За да е налице отговорност за собственика и лицето, под чийто надзор се намира вещта, за причинените вследствие на недобро стопанисване на вещта вреди, е необходимо да се установят наличие на претърпени реални вреди, противоправно поведение, което е в причинна връзка с вредите и установяване, че вещта е собственост на лицето, под чийто надзор се намира тя.

В настоящия случай установената дупка, доколкото нарушава целостта на пътното покритие и създава опасност за движението е препятствие по пътя. Доколкото по делото не се събраха доказателства участъкът да е бил обезопасен с нарочен пътен знак, който да указва на водачите да го заобиколят, за да продължат движението си /аргумент по чл. 52, ал. 1 от ППЗДвП/, а и не е имало каквато и да друга указателна табела или сигнализация, ответникът не е изпълнил вмененото му по закон задължение, от което е настъпила вредата.

Именно оттук се налага изводът, че за поддръжката и ремонта на пътя е отговорен собственикът му – в случая Община-Б..

Налице е противоправно и виновно поведение, бездействие на нейните служители, натоварени със задължението да сигнализират препятствията по пътя и да ги отстраняват, с което да обезпечават безопасността на движението, поради което следва да бъде ангажирана отговорността на ответника.

Отговорността е обективна, независимо от вината.

Според съда, по делото несъмнено се доказва причинната връзка между произшествието и вредите по МПС, заявени в исковата молба.

Стойността на нанесените щети на л.а., според приетото заключение по АТЕ, което съдът кредитира, възлиза на 3954,46 лева.

Дружеството претендира 50% от изплатените разноски, т.к. е приел че има съвина при настъпване на ПТП и от страна на водача на л.а.

Претендираният размер е 2837,86 лева, както и 10,00 лева ликвидационни разноски.

Съдът намира, че от материалите по делото е установено по категоричен начин, че Община Б. се явява причинител на вредата, респ., че е налице бездействие във връзка с поддръжката и ремонта на местен общински път.

Неоснователни са доводите на ответната страна, че Община-Б. не е собственик на пътя и не носи отговорност за поддържането на неизправностите по пътя. Твърдението, че процесният път не е общински поради това че в Община-Б. не съществували доказателства за това не се доказаха в кориците на делото, дори напротив, именно от приобщените по делото доказателства се установи, че процесният участък от пътя е Общински и поддържането му в изправност следва да се осъществява именно от ответната страна.

Доколкото се касае за обективна, безвиновна отговорност и предвид установеното наличие за вреда и причинна връзка между вредата и вредоносното въздействие на вещта и предвид бездействието на лицата, на които е възложена поддръжката на пътното платно от Община-Б., то съдът приема, че същата следва да отговаря за причинените вреди.

В случая претенцията за вреди е за поведение представляващо неподдържане в изправно и безопасно състояние на участък от пътното платно, поради което и съдът приема, че ответникът носи отговорност за обезщетяване на процесните вреди.

Чрез заключението на изготвената по делото съдебно-автотехническа експертиза се установи, че размера на причинените вреди, нанесени по л.а. по ПТП станало на 06.07.2016г. са на стойност 3954,46 лева ,а обичайните разноски за неговото определяне са 10, 00 лв.

Предвид така установеното от фактическа и правна страна, съдът намира, че искът по чл. 410, ал. 1, т. 2 от КЗ се явява основателен и доказан до размер на исковата сума 2175,03 /1977,23 лева +10 лева ликвидационни разноски и 191,40 лева разходи по пътна помощ за репатриране на автомобила,посоченият сбор надвишава претендираният/,представляваща 50% от застрахователното събитие,поради наличие на съвиновно поведение на водача в причиняване на вредите от ПТП .

Независимо от това т.к.се претендира размер по малък от общо причиненият по автомобила,в следствие на ПТП то и съдът счита,че не следва да изследва въпроса за съвината и на кого принадлежи тя.

На основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД върху посочената главница следва да се присъди и законната лихва ,считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение 15.06.2021г., до окончателното изплащане на сумата.

Между страните не се спори, че ответникът не е заплати размера на претенцията в срока по чл. 213а, ал. 3 КЗ поради което е изпаднал в забава, като и предвид основателността на главния иск, то основателен се оказва и акцесорният иск за заплащане на обезщетение за забава в размер на законната лихва в размер на 662,83 лева за периода 10.06.2018 г. до 10.06.2021 г.

С оглед изхода на спора и съгласно чл. 78, ал. 1 от ГПК ответната община следва да бъде осъдена да заплати на ищцовото застрахователно дружество направените по делото разноски.

Ищецът е направил разноски по делото в размер на 563,52 лева,вкл.държавна такса по настоящото дело и ч.гр.д.333/2021г. ,възнаграждение за вещо лице.

Съдът следва да определи юрк. възнаграждение в размер на 150,00 лева за настоящото производство и 50,00 лева за ч.г.д.333/2021г. по описа на РС-Б. или общо в размер на 200,00лева.

Ответната страна е направила възражение за прекомерност на юрисконсултското възнаграждение.

Съгласно чл.25,ал.1 от НЗПП За защита по дела с определен материален интерес възнаграждението е от 100 до 360 лв. Заплатено е възнаграждение от 200,00 лева.С оглед правната и фактическата сложност на делото ,съдът определя в размер на 200,00 лева разноските за юрк. възнаграждение.В този размер на юр.к.възнаграждение съдът приема че не е прекомерен и съответства на размера предвиден в Наредбата при граници от 100 до 360 лева,платено към законовата среда.

Следователно в полза на ищеца,следва да се присъди сума в общ размер на 763,52лева.

Т.к.искът е уважен в цялост ,като доказан,претенциите на ответника за присъждане на разноски,вкл.и за юрк.такова и разноски за вещо лице по

назначената АТЕ не следва да му бъдат присъдени и тези му претенции отхвърлени.

Следва да бъдат отхвърлени и възражението за погасителна давност, т.к. към датата на завеждане на ч.гр.д. и настоящото тя не е била изтекла и всякога е пет години, считано от датата на изплащане на застрахователното събитие, а именно от 12.12.2016г.

По делото ищцовата страна е заплатила разноски в размер на 200,00 лева за свидетел.

Тези разноски не са били заплатени в полза на разпитания свидетел и същите следва, след влизане в сила на Решението да бъдат възстановени по сметка на ЗАД „Армеец“.

Предвид горното, съдът,

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на ЗАД „Армеец“ АД, с ЕИК № ***, със седалище и адрес на управление гр. С., ***, представлявано съвместно от изпълнителния директор М. П. И. и изп.директор В. П. К. - М., че Община Б., ЕИК ***, с адрес: гр. Б., пл. “***”, дължи на ЗАД „Армеец“ АД, сумата от 2175,03 лева, представляваща регресна претенция по чл.410, ал.1 от КЗ, изплатена по щета №***, ведно със законната лихва, върху главницата, считано от датата на подаване на Заявление за издаване на Заповед за изпълнение - 15.06.2021г. до окончателното изплащане на вземането, както мораторна лихва в размер на 662,83 лева за периода от 10.06.2018г. до 10.06.2021г.

ОСЪЖДА Община Б., ЕИК ***, с адрес: гр.Б., ***, **ДА ЗАПЛАТИ** на ЗАД „Армеец“ АД с ЕИК № ***, със седалище и адрес на управление гр. С., ***, представлявано съвместно от изпълнителния директор М. П. И. и изп.директор В. П. К. - М. направените по делото разноски в размер общо 763,52 лева, от които 106,76 лева държавна такса за завеждане на делото, 400,00 лева - възнаграждение за вещо лице по АТЕ и 150 лева - юрисконсултско възнаграждение, както и направените в заповедното производство по частно гр. дело № 333/2021 г. на Районен съд-Б. разноски от 56,76 лева - внесена държавна такса за образуване на делото и 50. 00 лева - юрисконсултско възнаграждение.

След влизане в сила на Решението на ЗАД „Армеец“ АД, следва да бъдат възстановени сумата в размер на 200,00 лева.

Възстановяване на сумата следва да се извърши от гл.счетоводител на РС-Б..

Решението подлежи на обжалване, пред Окръжен-съд Добрич в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Районен съд – Б.: _____